

שוא א מיי" פ"ו מהל'
מכירה ה"א א סמג
עשן פ"ט ט"ע ח"מ ס"י
כ"ג ע"א א וקשי" ג :
פ"ד ב ג מ"י ע"ג ט"ד
ט"ט ע"ג ט"ג ט"ד
וקשי" ה :
ד מ"י פ"א מהל'
מ"א פ"ב א וקשי" ג :
כ"י סמג עשן ק"ו :

אין מטבע נעשה חליפין - אפילו לרב ששק דלא בעי כלי פסל
הכא מטבע כפרשי"מ מאוס דנעשהו אלורחא ועבירא דבטלה
וא"ת ולרב נחמן דלמר לקמן (דף מ"ו) דכלי דוקא בעי וכו' פליג
לרב ולוי ו"ל דמטבע מיקרי שפיר כלי שראוי לסקול בו משקנות
ועוד דרז"ו לתלווה זכאור בתו ובלאו

הכי ל"ל דמקרי כלי דלא לא מקרי
כלי אם כן אחרי נעשה חליפין הלא
אפילו לרב ששק דלא בעי כלי מ"מ
פירא מיהא בעי ומטבע לא מקרי
פירי כדלמר בסמוך אפי' למ"ד אין
מטבע כו' מידי דהוה אפירא לרב
נחמן ולקמן (דף מ"ו) נמי אמרינן
ולמאי דמ"ד מטבע מאי כולא דה"ק
ופירי נמי עבדי חליפין ועוד אמרי'
לקמן (דף מ"ו) במגל למטוב פירות
ציה למטובי מטבע אלמא לא מקרי
פירי ואי גס כלי לא הוי אחרי נעשה
חליפין אלא ודאי כלי מקרי וי"ל
שמתבו כלי לפי שיואל בהולאה וקוין
בו כל דבר ואין נראה דלקמן (דף
מ"ו) משני דפרוטקות דליכא עלייהו
טבעה וכן מתני' דכל המטלטלין
קוין זה את זה ומי לקמן (דף
מ"ו) חניקא ואלגרא אלמא אפילו
היכא שאין יואחז בהולאה נעשה
וקנה בחליפין :

[מתחליין ולא מתחליין
כ"ה ג' ט"ז ט"ג נכנסה
מ: ד"ס על ה"ין]

שמה ישהה עליותיו דיומנין דלא מלו וזוי
בדינרא ולא מסיק (א) ובית הלל סברי לא
גזרינן שמא ישהה עליותיו דבי לא מלו נמי
בדינרא אסוקי מסיק להו אבל בפירות על
דינרין דברי הכל מחליפין דביון דמרקבי לא
משהו להו אחד אמר אפילו בפירות על
דינרין נמי מחלוקת בשלמא להך לישנא
דאמרת דמדאורייתא משרא שרי ורבנן הוא
דגזרו ביה היינו דקתני יעשה ולא יעשה
אלא להך לישנא דאמרת דמדאורייתא
פליגי *מחליפין ולא מחליפין מבעי ליה
קשיא איתמר רב ולוי חד אמר מטבע נעשה
חליפין וחד אמר **אין מטבע נעשה חליפין
אמר רב פפא מ"ט דמ"ד אין מטבע נעשה
חליפין משום דדעתיה אצורתא וצורתא עבדא
דבטלה תנן *הוהב קונה את הכסף מאי לאו
בחליפין וש"מ מטבע נעשה חליפין לא
בדמים אי הכי הוהב קונה את הכסף מחייב
מבעי ליה תני הוהב מחייב הכי נמי מסתברא
מדקתני סיפא הכסף אינו קונה את הוהב אי
אמרת בשלמא בדמים היינו דאמרין דהבא
פירא וכספא מבעא וסבבא פירא לא קני
אלא אי אמרת בחליפין תרוייהו לקנו אהרדי
ועוד תניא הכסף אינו קונה את הוהב ביצד
מכר לו עשירים וחמשה דינר של כסף
בדינר של זהב אע"פ שמשך את הכסף לא
קנה עד שימושך את הוהב אי אמרת בשלמא
בדמים משום הכי לא קני אלא אי אמרת
בחליפין נקני אלא מאי בדמים אי הכי אימא
רישא הוהב קונה את הכסף ביצד ז'מכר לו
דינר של זהב בעשירין וחמשה דינר של
כסף כיון שמשך את הוהב נקנה כסף בכל
מקום שהוא אי אמרת בשלמא בחליפין
היינו דקתני נקנה כסף בכל מקום שהוא
אלא אי אמרת בדמים האי נקנה כסף בכל
מקום שהוא נחייב גברא מבעי ליה אמר
וחזור

שמא ישהה עליותיו דיומנין דלא מלו וזוי
בדינרא ולא מסיק (א) ובית הלל סברי לא
גזרינן שמא ישהה עליותיו דבי לא מלו נמי
בדינרא אסוקי מסיק להו אבל בפירות על
דינרין דברי הכל מחליפין דביון דמרקבי לא
משהו להו אחד אמר אפילו בפירות על
דינרין נמי מחלוקת בשלמא להך לישנא
דאמרת דמדאורייתא משרא שרי ורבנן הוא
דגזרו ביה היינו דקתני יעשה ולא יעשה
אלא להך לישנא דאמרת דמדאורייתא
פליגי *מחליפין ולא מחליפין מבעי ליה
קשיא איתמר רב ולוי חד אמר מטבע נעשה
חליפין וחד אמר **אין מטבע נעשה חליפין
אמר רב פפא מ"ט דמ"ד אין מטבע נעשה
חליפין משום דדעתיה אצורתא וצורתא עבדא
דבטלה תנן *הוהב קונה את הכסף מאי לאו
בחליפין וש"מ מטבע נעשה חליפין לא
בדמים אי הכי הוהב קונה את הכסף מחייב
מבעי ליה תני הוהב מחייב הכי נמי מסתברא
מדקתני סיפא הכסף אינו קונה את הוהב אי
אמרת בשלמא בדמים היינו דאמרין דהבא
פירא וכספא מבעא וסבבא פירא לא קני
אלא אי אמרת בחליפין תרוייהו לקנו אהרדי
ועוד תניא הכסף אינו קונה את הוהב ביצד
מכר לו עשירים וחמשה דינר של כסף
בדינר של זהב אע"פ שמשך את הכסף לא
קנה עד שימושך את הוהב אי אמרת בשלמא
בדמים משום הכי לא קני אלא אי אמרת
בחליפין נקני אלא מאי בדמים אי הכי אימא
רישא הוהב קונה את הכסף ביצד ז'מכר לו
דינר של זהב בעשירין וחמשה דינר של
כסף כיון שמשך את הוהב נקנה כסף בכל
מקום שהוא אי אמרת בשלמא בחליפין
היינו דקתני נקנה כסף בכל מקום שהוא
אלא אי אמרת בדמים האי נקנה כסף בכל
מקום שהוא נחייב גברא מבעי ליה אמר
וחזור

דמטבע נעשה חליפין : ועטעפ פירא לא קני - אי משום דמשיכה מומכר מפורשת
דתיקנה רבנן שמא יאמר לו נשרפו חטין בעליה : תרוייהו לקנו - רמזי מטבע נעשה חליפין מה ליה של זהב : ועוד
תניא כו' - דשמעתי דלאו בחליפין עסקינן : אלא אי אמרת - קונה ולוי קונה דקלמר בחליפין קלמר : ליגני - מדא עלתא רישא
הוזב קונה את הכסף דלשמועינן בה מטבע נעשה חליפין : כמות שהיא - כמו שהתנה עמו : מהלכינן מדשא - של מטבע סלנין
חדשים : לישנן בעינא - לריך חני להניחן זמן מרובה וחדשים נוחים לי שלא ישחירו יותר מדאי : אפי' למ"ד אין מטבע נעשה חליפין -
לקנות את שכנגדו : אקנוי מיקנו בחליפין . קנין סודר או מטלטלין שכנגדו קונה אותו בחליפין מכיון שמשך בעל המטבע החליפין
משכנגדו נקנה המטבע בעל הסודר : מידי דהוה אפירות - לרב נחמן כל דבר שאינו כלי קרוי פירא לגבי חליפין ופליגי רב ששק ורב
נחמן לקמן (דף מ"ו) בשמעתין דלמר רב נחמן ועל דוקא כתיב שיהא כלי ולא שום דבר שאינו כלי עושה חליפין ומודה הוא שכל
דבר שכנגד הכלי נקנה בחליפין הכלי דכתיב (רות ד) לקיים כל דבר אלמא אע"פ דפירי לא עבדי חליפין לקנו שכנגדו נקנה הוא
בחליפין של כלי משך בעל הפירות את הכלי נקנו פירות הכלי ומ"מ בידי מטוב - ואלו לחלל מעשר שלו והטעם צדקונו
לחלל על ידי מוקח וממכר שמוכר לחלו חסר חשי שלל יתחייב תומש דכתיב (ויקרא כ) אם הלל יאלף חיש מומעטרו חמשיטו
ויסך מומעטרו ולא הלוקח מעשר שני של אחריים : אומר למכירו - שהוא איהבו ויודע בו שאינו עושה אלא להיפטר מן החומש :
הרי פירות הללו - של מעשר שני : נתונים לך בחמשה - ומכיון שקלן זה בחמשה נעשה הראשון נכרי אללס ויכול לפדותם בלא חומש :

הוא א מיי" פ"ו מהל'
מכירה ה"א א סמג
עשן פ"ט ט"ע ח"מ ס"י
כ"ג ע"א א וקשי" ג :
פ"ד ב ג מ"י ע"ג ט"ד
ט"ט ע"ג ט"ג ט"ד
וקשי" ה :
ד מ"י פ"א מהל'
מ"א פ"ב א וקשי" ג :
כ"י סמג עשן ק"ו :

דמטבע נעשה חליפין : ועטעפ פירא לא קני - אי משום דמשיכה מומכר מפורשת
דתיקנה רבנן שמא יאמר לו נשרפו חטין בעליה : תרוייהו לקנו - רמזי מטבע נעשה חליפין מה ליה של זהב : ועוד
תניא כו' - דשמעתי דלאו בחליפין עסקינן : אלא אי אמרת - קונה ולוי קונה דקלמר בחליפין קלמר : ליגני - מדא עלתא רישא
הוזב קונה את הכסף דלשמועינן בה מטבע נעשה חליפין : כמות שהיא - כמו שהתנה עמו : מהלכינן מדשא - של מטבע סלנין
חדשים : לישנן בעינא - לריך חני להניחן זמן מרובה וחדשים נוחים לי שלא ישחירו יותר מדאי : אפי' למ"ד אין מטבע נעשה חליפין -
לקנות את שכנגדו : אקנוי מיקנו בחליפין . קנין סודר או מטלטלין שכנגדו קונה אותו בחליפין מכיון שמשך בעל המטבע החליפין
משכנגדו נקנה המטבע בעל הסודר : מידי דהוה אפירות - לרב נחמן כל דבר שאינו כלי קרוי פירא לגבי חליפין ופליגי רב ששק ורב
נחמן לקמן (דף מ"ו) בשמעתין דלמר רב נחמן ועל דוקא כתיב שיהא כלי ולא שום דבר שאינו כלי עושה חליפין ומודה הוא שכל
דבר שכנגד הכלי נקנה בחליפין הכלי דכתיב (רות ד) לקיים כל דבר אלמא אע"פ דפירי לא עבדי חליפין לקנו שכנגדו נקנה הוא
בחליפין של כלי משך בעל הפירות את הכלי נקנו פירות הכלי ומ"מ בידי מטוב - ואלו לחלל מעשר שלו והטעם צדקונו
לחלל על ידי מוקח וממכר שמוכר לחלו חסר חשי שלל יתחייב תומש דכתיב (ויקרא כ) אם הלל יאלף חיש מומעטרו חמשיטו
ויסך מומעטרו ולא הלוקח מעשר שני של אחריים : אומר למכירו - שהוא איהבו ויודע בו שאינו עושה אלא להיפטר מן החומש :
הרי פירות הללו - של מעשר שני : נתונים לך בחמשה - ומכיון שקלן זה בחמשה נעשה הראשון נכרי אללס ויכול לפדותם בלא חומש :

הוא א מיי" פ"ו מהל'
מכירה ה"א א סמג
עשן פ"ט ט"ע ח"מ ס"י
כ"ג ע"א א וקשי" ג :
פ"ד ב ג מ"י ע"ג ט"ד
ט"ט ע"ג ט"ג ט"ד
וקשי" ה :
ד מ"י פ"א מהל'
מ"א פ"ב א וקשי" ג :
כ"י סמג עשן ק"ו :

נקנה כסף ב"ל מקום שהוא הכי קאמר נחייב המוכר לחלו לקנה מאייה מקום שהוא המטבע במתנה לוי שאם אמר לו כפסיס הדשיס אין יכול לתת לו ישינן ואע"פ שהשינן מרובים הם מהחזיריהם דיכול למימר
ליה לישנן בעינא לתר' . ואקשי' על רב פפא דיאמר במטבע נקנה בחליפין . מהא דתנן במעשר שני פ' ה' המולין בשינא פירות וכו' היה עומר בגורן ואין בירו טעות ואמר לחבריו הרי פירות הללו נתונים לך
(ח) אולי י"ל הני כלני . ג' כ"ב כ"א"ש בשם מהמכר הל' .

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

ופירי נמי עבדי חליפין כיצד החליף בשר שור צפרה. רש"י ל"ג
בשר דשור ופרה חיים מיקרו נמי פירי ופריך לרב נחמן
בין למאי דס"ר מעיקרא בין למאי דמשני כל הנישום וקשה דל"כ
הכי נמי מסבירא לא קאי לפי המקרא לרב נחמן שפריך לומר יש
דמים שהם בחליפין ועוד קשה לרש"י
דפסק לקמן כר"ל לא מתוקמא כלל
מנתי' לקימא לן דפירי לא עבדי
חליפין כרב נחמן וליכא לטעמי ופירי
נמי עבדי חליפין ולא יש דמים שהם
בחליפין לדברי רש"י דפסקי כר"ל ועוד
דל"ח ורב אלפס וספרים קדמונים
גרסי ופירי נמי עבדי חליפין כיצד
החליף בשר שור צפרה ובשניא דכל
הנישום לא קאמר בשר שור ועוד
דמנתי לקמן פריך בצמה ערך וכן
תקשה לרב נחמן דאמר פירי לא
עבדי חליפין דלא מלי מיירי בדמים
ומיהו לפר"ט בחליפין קוה צבחה קני
לכ"ע אפילו פירי אחי שפיר צרייחא
בצמחון ונראה דשור ופרה חיים
הוי להי חובב לפי שמתמסם בהם
לנשון משוי ונחרשו ולמאי דשני כ"ט
הנישום אחי שפיר אפילו דשני נחמן
ולא פריך לר"ג אללא לפי מאי דס"ד
מעיקרא דאמר ופירי נמי עבדי חליפין
ואל"ת לישני דר"ג יתכן כל הנישום
כמו שהוא לפי האמת י"ש לומר
דמתמא לא יתלוך ר"ג על רבנן וישו
קדמונים דמ"ד מטבע נעשה חליפין
לכ"י לנשון כל העשה דכל הנישום
משמע למעוטי מטבע ולריך לומר
לדידיה ופירי נמי עבדי חליפין
ומ"ל אינו נעשה איש חולק כי אם
במטבע אבל בפירי יסבור זה כו':

ורב נחמן דאמר פירי לא עבדי
חליפין מאי כילי. ואל"ת
ולפר"ט לוקמיה בחליפין קוה צבחה
גם ר"ל אחאי ע"כ כרב ששת ס"ל
ולוקמא בפירי ובצבחה צבחה ו"ל דומיא
דרישא דכל הנישום דמיירי בחליפין
כלי ככלי או כל העשה למאן דאמר
(ג) נעשה חליפין דמיירי בחינן קוה
צבחה ה"ה סיפא דהחליף שור צפרה
מיירי בחינן קוה ומיהו למאן דאמר אין
מטבע נעשה חליפין לא מלי למימר
דבצוה צבחה ויעיל דל"כ מאי פריך בלא
וממתי' דמטלטלין קונים זה את זה
חליפין למאן איירי קוה צבחה ועייל נמי
אחאי ה"ה ה"ה לר"ג לטעמי
בפרוטעות הא קוה צבחה הוא דמסום
טריסית יתיר לא מקרי
אינו קוה צבחה אללא היכא שהמקח קוה
כפליה מן המעות דלא
דומא לחליפין אללא דואי קרא דמייתר
לשון צבחה לפירי אחי ולא
בין פירי בין מטבע עשה חליפין קרא
למאי אחא י"ל דהתא לרבוה מרובא או
דבר שאינו מסוים היכא דהוי
קוה צבחה דממעטין להו לקמן במסורת
חליפין ח"כ ללוי דאמר לקמן בכליו של
מקנה אחי קרא למימר דאם הוא קוה צבחה
אפי' בכליו של קונה מועיל: י"ג דמים
שהם בחליפין. [א] ומקמי
להו במחילה הדמיה ח"ק על גב דאמר
בדקדושי' (ד) ה' המקדש כמלוה אינה
מקודשת ובמכר לא קנה היינו כי קדשה
לא קנה התכן צבחה שמיכי על אללא
קדשה או קנה צבחה מחילה מלוה
מועיל כמו ארוח לה זמנא ואדבר
עליך לשלשון: כל

דמים בלא היכא דעשאה חליפין כיון שזכה זה כו': אללא אי סבר לה כרב נחמן דאמר. כלי בעיני' ומטבע. צבורה דמים נמי
למים נקיש לא קני דמיני כרב נחמן דאמר דמים שהם בחליפין דהא לריש לקיש מדאורייתא יליף דמעות אינן קונות ואפילו במכר
דלא שכיח נמי: ה"ה מתוך לה"י. החליף שור צפרה דממעטין להו בחליפין ולא בדמים: ופ"י גימ מלא מעות. ועל כרחק
בחליפין קאמר דאי צבורה דמים מעות לא קנו ש"מ מטבע נעשה חליפין וקשה בחליפין: מרגמא רב אחא. דבשמיחין מעות פסולות דהוה
ליה כשאר מטלטלין מחליף כים מלא דיגרי אטיקון בכים מלא של דיגריס אטיגרא: אחד מהם פסולות ואחד מהם פסולות מדינה.
המלך גזר שלא יוציאו ובני מדינה לוקחין אותו בהלנב ואחד מהם פסולות מדינה בני מדינה שנארוהו אבל המלך לא ליה ומעלין
ארוסם בשאר מדינות המלך: דלא פגי כלל. לשון הילוך הוא: מכור לי באלו. אחו בידו מעות ואמר לתכירו מכור לי חפץ שק
באלו שבדי ולא הקפיד לשאל כמה הם וקיבלם מיד הלוקח: קנה. לוקח חפץ במעות הללו ואין אחד מהם יכול לחזור:
ויש

כל הנישום דמים בלא. כל שרגילים לשום ארוח כשנתנין אותו
דמים בלאר דהיינו כל המטלטלים אם בא אדם לתת דמים
בחפץ אחר דרכן לשומן צבחה יתנו לו: כיון שזכה זה כו'. אם
תתם צבורה חליפין כיון שמשכן זה כו' ואשמועינן דמטלטלי ופירי
נעשינן חליפין ולא צבינן כלי דלוקח
איך נעשו חליפין (ד) דלא דוקא דלקיים
כל דבר דרשינן לקיים בכל דבר
כדלקמן (ד) מ"ז): ה"ה נמי מסבירא.
דלאו במטבע עסקין דקתני סיפא
כיצד החליף שור צפרה כו': ה"ה
קאמר ופירי נמי. כל מטלטלין אפי"פ
שאינו כלי עבדי חליפין כילד כו'
וה"ה מפרשין להו כל (ה) העושה
דמים בלאר דהיינו מטבע אם נתנו
בצורת חליפין כיון שזכה זה נחמיכי
זה בחליפין כילד חליפין ומהו חליפין
כגון המחליף שור צפרה ואשמועינן
אלא ארוחיה כסיפא דפירי עושים
חליפין החליף שור צפרה גרסינן
ול"ג בשר שור: ה"ה אללא לרב ששת כו'.
בין למאי דמסיק אדעתא מעיקרא בין
למאי דשני רב יהודה סיפא דמתי' ו
אשמועינן דפירי עבדי חליפין ולא
צבינן כלי והא פלוגתא דרב נחמן
ורב ששת הוא לקמן בשמעינן (ד)
(מ"ז). ה"ה אללא לרב ששת כו': ה"ה יש
דמים שפן בחליפין. רישא וסיפא חדא
היא ואשמועינן דיש תורת דמים
שהמעות קונות בלא משיכה בחליפין
של סוד: כיצד החליף דמי שור
צפרה. מכר לו שור בכך וכך מעות
ומשך את השור ונחמיכי לו המעות
אי"ל הלוקח פרה י' לי שאני טוהן
לך בדמי השור ויגאורו יחד וקבל
עליו נחמיכי בעל הפרה לתת לו את
הפרה ואין אחד מהם יכול לחזור
וה"ה קאמר כל הנישום דמים בלאר
כל המטלטלין שאדם עס לתכירו וטוהן
לו שומת דמיהן בשביל חפץ אחר
שהיה לו ללוקח כיון שזכה זה לוקח
רשאון במטלטלין האשמועים שמשכן
ואפילו צבורה דמים על מנת להקנות
לו חפץ שלו בדמים נחמיכי זה
לוקח שני בכל אונסי החליפין לפי
שקנו לו מעותיו כל אונסי החליפין:

כילד החליף דמי שור צפרה. שם לו השור בדמים ע"מ שיתן לו
זה פרה בלואוהן מעות קנה: מאי טעמא דרב נחמן. דאמר דמים
כי האי גונא קט ואין תנן מעות אינן קונות: סבר לה כו' ויחנן.
דאמר לקמן (ד) מ"ז) דבר תורה מעות קונות כדאשכחן גבי קונה
מן ההקדש שאמרה תורה ונתן הכסף וקם לו: ומפני כן אמרו
משיכה קונה. ולא מעות: גורס שא"ל. יביחם לוקח צבחה מוכר
זמן מרובה ותפול דליקה בשבנות המוכר ולא יתנו לטרוח והליל
לפיך העמידוהו ברשותו לחזור בו אם ירצה דכיון שאם יתייקרו
ברשותו יתייקרו ויחזור בו מן המכר ויהא השכר של כי דידיה
חשיב להו וטרח ומיליל וכיון דתקנתא דרבנן בעלמא הוא במכר
דשכיח עבוד רבנן תקנתא במכר דלא שכיח כגון האי שיהו שמיין
דמי מטלטלין במטלטלין לא עבוד רבנן תקנתא מצבחה: ולריש
לקיש דאמר. פריך (ד) מ"ז): משיכה מפורשת מן הסוד.
וכיון דמדאורייתא מעות לא קנו לא שאל אחד דשכיח ולא שאל מוכר
דלא שכיח מעות לא קנו הניחא אי סבר לה כרב ששת דאמר פירי
עבדי חליפין מתוך לה למחתי' כרב ששת וכדשני רב יהודה כל
הנישום דמים בלאר כגון מטלטלין ופירי שאדם רגיל לשומן כשנתנין
היה נחמיכי ויחנן דאמר דבר
תורה פסולות קונות ופשי
מה אכרע עד שנתנין
גזירה שפא ואמר לה
חתיפה שפך בעלייה
וחך דשכיח גזרה בה
רבנן אבל דמי פרה
במכר מילתא דלא
שכיחא היא ה"ה לך
גזרה בה רבנן. וקיימא
אן כרב נחמן בפירי לא
עבדי חליפין. וישיבא
דריש שנינו היא
ותירוצא דהא מחתי'
בוחתי' דיקא וכו'.

כל המטלטלין ויהא ויחנן דאמר דבר
תורה פסולות קונות ופשי
מה אכרע עד שנתנין
גזירה שפא ואמר לה
חתיפה שפך בעלייה
וחך דשכיח גזרה בה
רבנן אבל דמי פרה
במכר מילתא דלא
שכיחא היא ה"ה לך
גזרה בה רבנן. וקיימא
אן כרב נחמן בפירי לא
עבדי חליפין. וישיבא
דריש שנינו היא
ותירוצא דהא מחתי'
בוחתי' דיקא וכו':
(*) אולי י"ל ניקאף ויכ"ה ג"י המוך ערך אנגרא:

[לקמן מ"ז]
[ש"י]

[עיונין מ"ז]
[ש"י]

הנהרות
הב"ח

(ה) רש"י ד"ה
כ"ה קאמר וכו'
לה כל העושה
דמים: (ב) תוס'
ד"ה לרב נחמן
וכו' למ"ד
מטבע נעשה
חליפין:

הנהרות
הג"ר

[א] רש"י ד"ה
יש כו' ומקמי
כו'. ר"ב וכו'
ש"ס ש"ל דעת
הרבננים דלף
במלוה קני כמו
במעות לענין
מי שטרע וכו'
דלא שכיחא קני
לגמי רב
לדעת חכמות
וע"פ ש"ס נמי
שטרע לא קני
בכל ענין במלוה
וע"פ ש"ס ע"כ
ד"ה ה"ה
(ועמ"ס רבנו
ביתר ס"י קט
ס"ק ה' וכו'
ר"ד ס"ק י"ד):

גליון
הש"ס

ב"ב י' דמים
ה"ה בחליפין.
ע"י לקמן ד' ד'
כ"ה ע"כ תוס'
ד"ה ה"ה
ש"ס: ר"ה
ד"ה ופירי וכו'
ו"ל דמתקנת
לא יתקן. ע"י
ג"ה ד"ה ע"כ
תוספת ד"ה
וה"ה: :

כל המטלטלין ויהא ויחנן דאמר דבר תורה פסולות קונות ופשי מה אכרע עד שנתנין גזירה שפא ואמר לה חתיפה שפך בעלייה וחך דשכיח גזרה בה רבנן אבל דמי פרה במכר מילתא דלא שכיחא היא ה"ה לך גזרה בה רבנן. וקיימא אן כרב נחמן בפירי לא עבדי חליפין. וישיבא דריש שנינו היא ותירוצא דהא מחתי' בוחתי' דיקא וכו': (*) אולי י"ל ניקאף ויכ"ה ג"י המוך ערך אנגרא:

הזהב

פרק רביעי

בבא מציעא

מז

עין משפט נר מצוה

יש לו להצילו עליו דין אונסא. אם אין במעות כדי הדפן

כל חליפין מיקפד קפדי. שיהיו שוין קלה ולפעמים שיהיו שוין כמו

הכסף גופיה ואפילו כפאיתו כחפז שנגדו קנה: והוא סבר כ"ל יוחנן. ומיירי בחזרת דמים, ועליל ה"פ והבי

אמר בחזרת דמים ולא הקפיד עליהן תורה אור לראות אם יטן כדי שוין: פא אמר. דקני בלא משיכה: חליפין ומקפיד

רבא אמר רב הונא מבור לי באלו קנה ואין לו עליו אונאה דמים ואין מקפיד עליהן

הוא מקפיד עליו ומיירי או לנחמ' הוהיל והקפיד עליהם הרי עד כדמיס והוי

אם רכב אטו חליפין. דלא קפדי לרעת שיהו שוות קלה דמים שיעב צביעיו

למלתי משום דחליפין דמו: סבר לה כרבי יוחנן. כלומר אין מטבע

כאמור רבא אמר רב הונא מבור לי באלו קנה ואין מקפיד עליהן

הוא מקפיד עליו ומיירי או לנחמ' הוהיל והקפיד עליהם הרי עד כדמיס והוי

כל שעה (פסיקס דף נג. ושם ד"ה ואין) אמרינן גבי ונתן לכסן את הקדש לדון

למלתי משום דחליפין דמו: סבר לה כרבי יוחנן. כלומר אין מטבע

כאמור רבא אמר רב הונא מבור לי באלו קנה ואין מקפיד עליהן

הוא מקפיד עליו ומיירי או לנחמ' הוהיל והקפיד עליהם הרי עד כדמיס והוי

כאמור רבא אמר רב הונא מבור לי באלו קנה ואין מקפיד עליהן

הוא מקפיד עליו ומיירי או לנחמ' הוהיל והקפיד עליהם הרי עד כדמיס והוי

גמ' נל: ד"ס

ט"ו ט"ז

נ"ג נ"ד

נ"ה נ"ו

נ"ז נ"ח

נ"ט ס'

ס"א ס"ב

ס"ג ס"ד

ס"ו ס"ז

ס"ח ס"ט

ס"יא ס"יב

ס"יד ס"טו

ס"ז ס"ח

ס"י ס"יא

ס"ט